

Mickaël Will: Tyto věci jsou dobře známé! Zednářské lóže stmelují Deep State

 infokuryr.cz/n/2024/10/08/mickael-will-tyto-veci-jsou-dobre-zname-zednarske-loze-stmeluji-deep-state

kuryr

8. října 2024

Je republikánská moc skutečně vykonávána lidem, našimi zástupci zvolenými ve všeobecných volbách, nebo jsou lidé, kteří jsou nám představováni a na které upozorňují média, jen dálkově ovládanými loutkami systému, který je před veřejností skryt?

Když si položíme tuto otázku, byl zhyponotizované veřejnosti vštípen podmíněný reflex „jsi konspirační teoretik“, pavlovovský reflex... Proč si ale nemůžeme položit otázku objektivně, podívat se na fakta a odhalit je? Navrhuji, abychom se přestali nechat ohromovat, abychom přestali přijímat, že nám někdo vypráví příběhy, abychom prostě prováděli pozorování, podívali se na fakta, která jsou každému známá a která si každý může snadno ověřit.

Koneckonců, když někdo přijde s argumentem, který nemá s tématem nic společného, s argumentem typu „jste konspirační teoretik“, systematicky překrucuje to, co říkáte, aniž by se tím zabýval, je jasné, že vás chce uvést v omyl a vyhnout se řešení problému. To jsou manipulativní techniky, které novináři nevyhnutelně znají a které někteří z nich systematicky používají, jakmile se toto téma otevře (a mimochodem, proč?), takže se nenechte těmito patentovanými lháři a pokrytci z médií dále balamutit. Na konci tohoto článku se dozvíte, proč lžou a jak je možné, že žádný nesouhlasný hlas není slyšet.

Navrhuji tedy, abychom tento bod prozkoumali objektivně, podívali se na něj z různých úhlů pohledu bez předsudků... tak prostě se mnou zatáhněte za Ariadninu nit... a pojďme odhalit tajemství.

Budeme hovořit o zednářství, této takzvané tajné společnosti (uvidíme, že to tak úplně není...) a údajně iniciační společnosti, která svádí naši elitu... v modu „je tu tajemství, známe vesmír a bohy a odhalíme vám ho“ (uvidíme, co to vlastně je). Protože je to tajemství, můžete si myslet, že to vlastně nevíte, ale někteří lidé vystupují a mluví... podívejte se na knihy Serge Adad-Gallarda, zejména na „Je servais Lucifer sans le savoir“ (Sloužil jsem Luciferovi, aniž bych to věděl). Mezi kajícími se svobodnými zednáři je konstantou, že nemají žádná tajemství, která by mohli odhalit mimo cíle a úkoly organizace, a když už vyjdou ven, což je vzácné, je to téměř vždy proto, že se bojí této zkušenosti, a obvykle se uchylují ke křesťanské víře.

Teoreticky se zednáři rekrutují ze všech vrstev společnosti kooptací; v praxi platí, že jakmile dosáhnete určité úrovně odpovědnosti, máte velkou šanci, že vás osloví – pokud jste poštovní zaměstnanec bez jiných vazeb na občanskou společnost, je to mnohem méně pravděpodobné. Buď přímo, nebo prostřednictvím třetí strany budete požádáni, abyste se zúčastnili bílé róby (róba přístupná laikům, tak vás nazývají inity, jste podřadný druh, protože jste neobdrželi jejich pseudoiniciativu), nebo budete výslovně požádáni, abyste se dostavili. Již při zkoumání jeho přijímacího procesu vidíte, že zednářstvo má zájem o moc a nabídne vám možnost vstoupit, pokud můžete nějakým způsobem sloužit, nebo pokud máte schopnosti či situaci, která by vás mohla zajímat... takže než přijmete, přečtěte si tento článek až do konce!

Chcete-li vykreslit objektivní portrét zednářství v naší společnosti, musíte si všimnout velmi důležitého vlivu... o kterém nikdo nemluví... jako o tabu... tichém vlivu, ze kterého se vám zatočí hlava. Podívejme se na několik čísel. Zednářství má ve Francii údajně asi 180 000 členů, z nichž většina upřímně věří, že jsou na pseudoduchovním poslání, což je jejich nejpřísnější právo, ale značná část členů, a jsou k tomu povzbuzováni, se angažuje za proměnu společnosti, aby přinesla spravedlivější, bratrštější,

rovnostářštější společnost atd. atd.... A protože svobodné zednářství působí na společnost bez jejího vědomí, skrývá se za tzv. tajemství, hodláme odhalit nejen jeho působení a rozsah jeho vlivu, ale také jeho cíle. Je to prostě naše právo, nikdo nám ho nemůže vzít, každý má právo vědět a pochopit, kdo ho ovlivňuje, a my všichni společně se můžeme odvolat k transcendentnu, k Bohu, k imanentní Spravedlnosti, k Velkému architektovi vesmíru, abychom toho prostě využili. Můžeme v zásadě prohlásit, že svobodné zednářství hraje určitou roli ve fungování světa a že každý má právo to vědět a pochopit. A všichni laici, kteří nesložili „přísahu“ mlčení, mají právo toto právo uplatnit a odhalit, co se dozvěděli. Protože zednářství si činí nárok ovlivňovat společnost a řídit ji podle morálních zásad, můžeme požádat každého, kdo nezměnil svou svobodu, tj. kdo nesložil přísahu mlčení (k tomu se vrátíme v některém z dalších článků), aby se vlastním bádáním ponořil hlouběji a toto právo uplatnil, například šířením tohoto článku.

Zde je v několika řádcích popsán vliv svobodného zednářství.

Parlamentní bratrstvo senátorů a poslanců má přes 350 členů z celkového počtu asi 900 poslanců a senátorů.

Zednářství je silně zastoupeno a je nadměrně zastoupeno ve vyšších státních službách a státních podnicích (např. EDF), stejně jako v policii, armádě, soudnictví, tisku a médiích. O ministrech vnitra a obrany se systematicky tvrdí, že jsou svobodnými zednáři, nebo se alespoň prokázalo, že mnozí z nich jimi jsou. Infiltrace zednářství do politiky a vyšších státních služeb je známou a nezpochybnitelnou skutečností, i když o ní nikdo nemluví a nevyvozuje z ní žádné závěry. Zednářství je přítomno i v soukromém sektoru, ale má menší váhu. V anglosaských zemích je tento vliv ještě větší, zejména ve velkých podnicích. Na vedoucí pozice nemůžete aspirovat, pokud jste nesložili „zasvěcovací“ přísahu, stejnou, o které jsme se již zmínili.

Ve Spojených státech byl nedávno zvolen prezident Donald Trump, který nepatřil mezi vaše členy, a to bylo poprvé. Celý tisk západního světa se proti němu naprosto nehorázně, karikaturně a často nepravdivě rozohnil. A samozřejmě nebyl znovu zvolen, a to po velmi kontroverzních volbách (byl poražen v pěti státech a poprvé v historii se sčítání hlasů zastavilo ve tři hodiny ráno, když měl značný náskok... aby se druhý den obnovilo a přineslo těsné vítězství kandidátovi, na kterého všichni čekali...). Nyní byl obviněn, což je parodie na spravedlnost, za to, že se odvážil účastnit se těchto voleb, a to z osobních důvodů, které nemají nic společného s jeho veřejným angažmá.

Ne, nejsem příznivcem Donalda Trumpa, jeho charakteru ani jeho činů. Ale neúprosnost tisku a proudy nenávisti v některých médiích, stejně jako podmínky jeho nezvolení, vyvolávají otázky.

Ale naštěstí, řeknete si, to ve Francii nemáme, nevolíme v automatech ani poštou, přičemž v některých klíčových státech hlasy favorizovaly jednoho kandidáta o více než 90 %. Takže ve Francii se to nestane, ale jste si tím jistý? Prezidentova strana nedávno navrhla zavést elektronické hlasování... aby se zvýšila volební účast, což je asi jediný důvod.

Mimochodem, podívejme se na poslední prezidentské volby? Kdo byli hlavní kandidáti, ti, kteří mohli být zvoleni? Opravdu proběhla debata a volba?

Mélenchon, hlavní soupeř na levici, se dokonale hodil do role poraženého... Média ho v posledních týdnech před volbami nesmírně tlačila a podporovala kandidaturu Erica Zemmoura na krajní pravici, která se dokonale hodila k rozdělení voličů Národní fronty (věděli jste například, že dva finančníci Zemmourovy kampaně, Julien Madar a Jonathan Nadler, byli bývalí investiční bankéři u Rothschilda, v oddělení fúzí a akvizic, stejně jako jistý Emmanuel Macron?) Vše bylo připraveno pro druhé kolo Macron, Mélenchon ... Na pravici byl přirozeným kandidátem Xavier

Bertrand, víme, že po pravicových primárkách se do něj neinvestovalo, a co se stalo s jeho protikandidátem, nakonec kandidátem, a nikdy nebyl skutečně podporován a prezentován v příznivém světle v médiích (mírně řečeno ... ; vzpomeneme si na přešlapy Fillona, jeho předchůdce ...).

Nevíme, zda je Zemmour svobodný zednář (a nemáme možnost to s jistotou zjistit), a o jeho upřímnosti existuje mnoho pochybností (přečtěte si například vynikající knihu Youssefa Hindiho „L'autre Zemmour“). Na druhou stranu víme, že Mélenchon a Bertrand (kandidát, který nakonec nebyl nominován) jsou svobodní zednáři.

Na druhou stranu nemáme pochybnosti o Macronovi, kterého při prvních volbách v roce 2017 i při těch posledních masivně podporovaly všechny lóže Francie a Navarry. Stačí se podívat na video z jeho triumfálního večera v Louvru v roce 2017, prosyceného zednářskými symboly. Hudba, dekorum pyramidy Louvru, symboly obřadu – vše dohromady ilustruje zednářskou povahu této investitury. Například dva pilíře představují pilíře zednářství, Jakina a Boaze, kteří jsou reprízou s jinými jmény, jako hlavní část zmatené esoterické makedony zednářských symbolů většinou převzatých z hebrejské kabaly), třetím pilířem je sám zasvěcenec, v obřadu pan Macron, což v zednářské symbolice naznačuje (vlastně zcela triviálně), že chrám není dokončen a že zasvěcenec je jeho součástí. ... Tento obřad investitury, tuto oslavu plnou sebeuspokojení lze vnímat jako ohrnutí nosu nad světem, které má říci: „Podívejte se na Francii, opět jsme zvítězili a jeden z našich stojí v čele státu“.

Tato diskrétní, ale přesto zcela explicitní oslava převzetí moci nemůže probíhat otevřeně. Francouzi nesmějí vědět, že stát ovládá zednářstvo, jásot a uspokojení z toho, že jsme rozdrtili veškerou opozici, se musí projevovat zahaleným způsobem postřehnutelným pouze pro zasvěcené a trivialita použitých symbolů prostě svědčí o pohrdání, které nám tyto pseudozasvěcenci projevují: „slavíme s očividnými zednářskými symboly a ti pitomci nic nevidí, protože jim nic neřekneme“. Zjevná oslava před zemí by mohla vyvolat určité

vzpomínky, například na lóži P2 v Itálii, původně pobočku Velkého Orientu, která se podílela na únosu a posléze na vraždě Alda Mora, skupiny, která se snažila převzít moc v Itálii a byla spojena s mafií a s krajně pravicovými útoky v Itálii v olověných letech (konec 70. let), zejména s tím na boloňském nádraží, při němž zahynuly desítky lidí... Někteří členové této obedience byli nakonec zatčeni, včetně takzvaného velmistra Lucia Gelliho, který nakonec uprchl z vězení v Lausanne... a nikdy už nebyl postaven před soud...

Při posledních prezidentských volbách jsme tedy měli mít hereckou hru s nepřekvapivým vítězem, svobodným zednářem, proti patentovanému poraženému, který byl sám svobodným zednářem, „zasvěcencem“ podporovaným médii na příkaz, státním aparátem pod kontrolou a samozřejmě triumfálně zvoleným hlavou státu za uznání médií; čistá komedie. Madame Le Penová tento scénář mírně narušila, ale jen mírně. Je pohodlnou oponentkou, ostrakizovanou až ke karikatuře, postrádající nápady a inspiraci, aniž by skutečně odsoudila systém, který jí umožňuje další existenci, a ve skutečnosti nepředstavuje hrozbu.

Jiná epizoda jasně ilustruje podbízení se levicové opozici a těm, kdo jsou u moci. V Marseille pronesl pan Mélenchon virulentní projev a pustil se do Macronovy politiky. O několik hodin později tentýž Mélenchon narazil na svého oponenta... tam ho uctivě pozdravil. Scénu si můžete snadno najít na síti.

Ale proč ta úcta? Trochu to připomíná postoj k nadřizenému, ke staršímu člověku... zatímco Macron je mladší než Mélenchon a Mélenchon je v „zednářských řádech“ pravděpodobně déle než Macron.

Macronova kariérní dráha by měla vyvolat otázky: jak se někdo stane partnerem Rothschildů za pouhý rok, když jiným to trvá více než 20 let?

Bohužel nemám žádné sólokapry, které bych vám o Macronovi mohl říci. Je však velmi pravděpodobné, že Macron je na vyšším stupni zasvěcení než Mélenchon a než jeho předchůdci (Sarkozy, který byl ministrem vnitra, je velmi pravděpodobně zednářem, Hollande byl několikrát pozván, aby před bratry promluvil v bílém oblečení, což přinejmenším odráží blízkost a téměř jistě členství, zatímco Vals přiznal, že byl zednářem, ale prohlásil, „že už jím není, protože se mu nelíbí barva“... víme, na čem jsme.

Macronova minulost ukazuje na jiný druh podpory, zejména pokud se podíváme na jeho kariéru u Rothschildů a vazby, které navázal s lidmi jako Attali.

FM není celek, jednotná struktura, je to složitý útvar (navenek), a dokonce ani pro své členy vůbec ne otevřená a transparentní struktura. V závislosti na obřadu existuje řada stupňů, 33 pro tzv. skotský obřad a až 98 pro egyptský obřad. Je zvláštní, že zednáři, kteří jsou zastánci rozumu a racionality, se po večerech scházejí, aby praktikovali obřady, tj. iniciační ceremonie, které mají „otevřít čakry“... no, vlastně ne... protože nenávidí cokoli, co evokuje duchovno (a uvidíme proč...), a ve skutečnosti používají symboly a asociační procesy, které mají „zasvěcovanému“ pomoci k uvědomění.

Ve skutečnosti jsou vysoké obřady po třetím stupni (1. „Společník“, 2. „Učeň“, 3. „Mistr“) vyhrazeny jen „elitě mezi elitou“, protože se týkají jen 10 % celkového počtu členů. Těchto 10 % má svá vlastní zasvěcení, své vlastní struktury a úřaduje v samostatných lóžích, přičemž nadále navštěvuje modré lóže (ty pro zednáře prvního stupně).

Ještě horší je, že základní zednáři, kteří navštěvují modré lóže stejně jako členové pokročilých stupňů, ani nevědí, kdo v jejich lóži tyto pokročilé stupně studuje. To je součástí „zednářského tajemství“. Můžeme si tedy představit, jak asi vypadá život v lóžích

„bratrů“, kteří dosáhli stupně Mistra, což trvá různý počet let, jsou tam, nadále úřadují v lóži a čekají, až budou vybráni, nevíme kým, a budou mít právo vstoupit do vyššího stupně.

Taková je tedy struktura, kterou se řídí naše země a o které nikdo nemluví.

Často mluvíme o deep state, v nesčetných příspěvcích a knihách, ale nepojmenováváme jeho základní ozubené kolo, jeho páteř.

Hluboký stát je v podstatě tvořen svobodným zednářstvím.

A média nám o něm nic neříkají, jednoduše proto, že většina z nich je kontrolována. Mohli bychom dlouze psát o mechanismech cenzury, o tom, jak redakční linie diktuje směr publikace, jak myšlenky neustále opakované v médiích a ekonomice vytyčují kontury přijatelného diskurzu. A konečně ekonomická omezení zajišťují, abychom se drželi v těchto mezích, protože vyšetřování je nemožné, a pokud to neuděláme, vy, laičtí novináři, se musíte podřídit, jinak vás vyhodí... a váš šéf nebo ten, kdo mu dává příkazy, je součástí „pseudobratrstva“, které rozhoduje o tom, co my laici smíme vědět.

Takže kdyby zednářství ve skutečnosti sloužilo společné věci, nástupu ideálů svobody a humanismu, nebylo by to nakonec tak špatné, že?

Nuže, v příštím článku navrhuji posoudit strom podle jeho plodů a podívat se na to, jak někteří členové ve svém viditelném působení ve službách společnosti uvádějí do praxe svůj takzvaný ideál mravní dokonalosti...

[Ces choses-là sont connues 1 – Les loges maçonniques ciment de l'État profond](#) vyšel 7.10.2024 na reseauinternational.net.

Překlad Zvedavec.org